

Rühm	Ligi nimi	Teaduslik nimi	Kaitsekate gooria	Punase nimestiku kategooria	Eritunnused	Elupaik	Täpsustatud elupaik/kasvukoht	substraat/pesa/vastsete asukoht	Parim määramisperiood	Sarnased liigid	Märkused	Leiukohtade arv EELISE andmetel
Imetajad	lagrits	Eliomys quercinus	III kat	Puuduliku andmestikuga	Karvastik: seljal hallikaspruun, kurgualune, kõht ja käpad valged. Silmadest kõrvadeni kulgeb must vööt. Suured kõrvad. Pikad vurrud. Pikk, kolmevärviline saba: juurmine osa on pruunikas, ülejäänud osa must ning saba otsas on pikkadest karvadest moodustunud valge tutt. Looma tüvepikkus on 10-18 cm, sabapikkus 8-15 cm.	mets, võsa, asula, kivi	Elutseb leht- ja segametsades ning võsastikes, hea meelega ka inimese läheduses, eelistab kivideade ja -hunnikute lähedust.		Päevasel ajal enamasti magab ning toitu siirdub otsima öösel. Talveuni kestab oktoobrist aprillini. Juunis-juulis sünnib tavaliselt 3-5 paljast ja pimedat poega.	Kaelushiir (Apodemus flavicollis) - puudub silmavööt ja sabatutt, kõrvad ja silmad oluliselt väiksemad ja näol ei ole musta. Noor rändrott (Rattus norvegicus) - puudub silmavööt ja sabatutt, kõrvad ja silmad oluliselt väiksemad ja näol ei ole musta ja silmadel on noorloomale omane sinakas helk.	Peamiselt Lõuna-Eestis. Lehtede, karvade ja heinakõrtega vooderdatud keraja pesa ehitab ta kändusesse, puuõõnde, vanadesse lindude pesadesse ning samuti võib ta ehitada urge.	puuuvad
Imetajad	ahm	Gulo gulo	III kat		Jässaka ja lühikese kehaga, kaal 9–19 kg. Võimsad ja laiad käpad, pea suhteliselt väike, pisikesed ümarad kõrvad, suhteliselt pikk saba. Karvastik tumepruun, pikk, karm, sorakil ja läikiv. Külgedel kulgevad kaks heledat vöoti, mis algavad kukla lähedalt ja ulatuvad piki külgi sabani.	mets, soo	Ahm suudab elada nii lausmaal kui mägedes, nii metsas kui tundras.		Innaeeg arvatavasti juunist septembrini, latentsusperioodiga kandeage 8–9 kuud.	vahel harva aetakse segi kährikoeaga, aga erinevused üldiselt on selgelt suured.		puuuvad
Imetajad	pähkliinapp	Muscardinus avellanarius	III kat	Puuduliku andmestikuga	Meenutab hiirt, aga saba on erinevalt hiirtest kohevate karvadega kaetud. Karvate roostjaskollasest oranžikani, kõht on heledam kui selg. Silmad suured, kõrvad ümarad. Esijäsemetel on 4 ja tagajäsemetel 5 varvast.	mets	Leht- ja segametsades, alusmetsa põõsastes.		Talveuni oktoobrist maini.		Eestis väga haruldane, keda kindlalt nähti viimati 20. saj. alguses. Väga varjulise eluviisiga loom, aktiivne öösiiti. Kerajas pesa põõsastes või puuokste vahele umbes 1...2 m kõrgusel maapinnast. Pesamaterjaliks on süljega kokkuleebitud rohkõrred.	puuuvad
Imetajad	pringel	Phocoena phocoena	III kat	Puuduliku andmestikuga	Keha voolujooneline, peaosas ümar, koonuosa kehast väheeristuv. Keha keskosas madal kolmnurkne seljauim. Seljapool ja küljed on mustad, roheka või violetse helgiga ning kõhupool on valge. Tüvepikkus on 1,3–1,9 m.	veekogu	Enamasti merede rannikulähedastes piirkondades, eriti merre suubuvate jõgede estuaarides, mõnikord siirduvad nad ka nende jõgede mandriossa.		Läänemeres paaritub augustis ja poegib aasta pärast juunis-juulis.	Valgekoon-delfiin, Eestis eksikülviline. Erinevused - koonuosa selgelt eristuv valge nn "delfiinikis", seljauim sirpjalalt kõverdunud ja selle taga seljal valge laik.	Pringlid on suhteliselt arad loomad. Eestis võib neid kohata põhiliselt Saaremaa lääne- ja kirdeosa rannikuvetes. Paate ja inimesi pelgavad.	puuuvad
Kalad	tuur, atlandi tuur	Acipenser sturio	IIIkat		Seljal, külgedel ja kõhuserval 5 pikirida luukilpe. Ninamiku tipu ja suu vahel 4 poiset (alalõua kida). Selg oliivroheline või hallikaspruun, küljed sinakad, kõht valkjäs.	veekogu	meri, jõgi. Koelmuteks on üle 2 m sügavused, kiire voolu ja kõva põhjaga kohad.		koeb jões juunis-juulis. Jõkketõus võib alata juba suurvee ajal.		Põhjalähedastes kihtides. Tegutseb nii päeval kui öösel. Välmuse põhjal sugupooli ei erista.	puuuvad
Kalad	säga	Silurus glanis	IIkat	Ohustatud	Selg tumehall, helehallit marmoreeritud, pea ühtlaselt mustjashall, küljed kollakad, tumedate laikudega. Lai lame pea. Pärakuuim pikk, puutub kokku sabaümega. Silmad suunurkadest veidi kõrgemal. Ülaluul suunurkades pikad poised, alalõual kaks paari lühikesi poiseid.	veekogu	järv, suuremate jõgede sügavamad osad (eelistab mudast põhja, kus leidub õõnsusi varjumiseks, astanguid, puujuurte aluseid ja taimestikku)		koeb ilmselt juunis		Eestis levila põhjapiiril. Peamiselt Peipsi vesikonnas.	puuuvad
Linnud	punakael-lagle	Branta ruficollis	IIIkat		Pea enamuses must, põsel kitsa valge äärisega suur punane laik. Kael ja puguala roostepunased, muu keha on musta-valgekirju.	põld, niit, rannik	Merelähedased põllud, heinamaad ja rannaniidud.		Meil harv läbirändaja.		Sageli koos valgepõsk-lagledega, sisemaal väga harva	puuuvad
Linnud	karvasjalg-viu	Buteo lagopus	IIIkat		Laiade tiibadega, tumeda kõhuga, pea tavaliselt hele. Tiibade alakülj peaaegu valge. Saba valge, tumeda laia triibuga saba tipus. Jalad kollased ja karvadega kaetud.	muu	Avamaastikul		Läbirändel märtsist maini ja septembrist oktoobrini. Mõned jäävad talvituma.	Hiireviu - tema on tumedam. Tiibade alaküljel lai valge joon.		puuuvad
Linnud	merirüdi	Calidris maritima	IIIkat		Helehall pruunide tähnidega kõhualune. Selja ja pea sulestik suvel pruunikas, talvel hall. Jalad apelsinikoore värvi. Emas- ja isaslind väga sarnased.	rannik	Kivised rannad, harva mudastel ja liivastel randadel.		Eestis harv külviline, sattudes siia vaid talviti.	Soorüdi - temal on kõhualune must ning kes talvitub väga harva. Talvel sarnaseid liike praktiliselt pole.	Ohtu märgates tõstab nii emas-kui isaslind ühe tiiva õhku.	puuuvad

Linnud	madukotkas	Circaetus gallicus	I kat	Äärmiselt ohustatud	Tiivad laiad ja küllaltki paindlikud, saba kitsa tugeva tagaservaga. Värvuselt heledates toonides, pealt hallikaspruun ja alt on peaaegu valge, tumeda tähnilise mustriga. Pea ja puguala on reeglina tumedamad, silmad kollakas-oranžid.	niit, raiesmik, põlendik	Niidud, raiesmikud, põlendikud.		Väga haruldane külaline, igal suvel ei pruugi meil kohata.		Pesa kõrgemal puu otsas, igal aastal ehitab uue pesa.	puuduvad
Linnud	vöötsaba-vigle	Limosa lapponica	III kat		Keskmise või suurema kasvuga kurvitsaline. Pikk ülespoole kaardus roosa tipuga tume nokk. Kael, rind ja kõht on hundsulestikus telliskivikarva ja talviti valkjas. Selg on mõlemal ajal tähniliselt hallikas. Jalad on hallid. Emane on veidi suurem kui isaslind, pikema nokaga ja hundsulestikus võib puududa punakas värv. Noorlinnud sarnanevad talvesulestikus vanalindudele.	rannik	Liivaste ja mudaste kallastega rannikud.		Läbirändel mais ja juuli lõpust poole septembrini.	Mustsaba-vigle - tema nokk sirge.	Meil tavaline läbirändaja.	puuduvad
Linnud	lumekakk	Nyctea scandiaca	III kat		Isaslind peaaegu täiesti valge, mõne harva tumedama tähniga. Emas- ja noorlinnud valged, sulgedel pruunikaid ja halle tähne. Jalad kaetud sulgedega.	muu, kallas	Avatud maastikud, rändel veekogude kallastel.		Haruldane talikülaline novembrist aprillini			puuduvad
Linnud	vöötkakk	Surnia ulula	III kat		Püstise kehahoiakuga, rind kaetud heledavirulise sulestikuga, tiivad, selg ja saba tumedate pruunide sulgedega. Seljal ohtralt valgeid sulgi. Suur nurgeline pea, põsed ääristatud mustaga, otsmikul silmapaisteve hele V-kujund. Silmad suured ja väävelkollased.	põld	Kultuurmaastikud.		Talvel.		Üksikud paarid võivad jääda pesitsema	puuduvad
Samblikud	nõel-narmassamblik	Bryoria furcellata	II kat	Ohualdis	Tallus põõsasjas, kahar (enam-vähem sama lai kui pikk), kuni 5 cm pikk, pruun kuni tumepruun; talluse harud niitjad. Soraalidel isidi-sarnased väljakasved, pikkusega kuni 2,5 mm.	mets	Leiukohad asuvad eelkõige võrdlemisi valgusrikkamates metsades.	Kasvab peamiselt männil ja kasel.		Eestis väga sagedasel epifüütsel pruuni tallusega liigil pruunikas narmassamblik (Bryoria fuscescens) on tallus üldkujult pigem rippuv kui kahar ning soraalidel ei ole väljakasveid.	Peamiselt Eesti põhjaosas.	puuduvad
Samblikud	härma-varjusamblik	Chaenotheca cinerea	II kat	Ohustatud	Tallus koorikjas, teraline kuni näseline, hallikasvalge; mõnikord substraadi sees ja pole nähtav. Viljakohad nõopnõela-kujulised, lühikesed ja jässakad, kuni 1 mm pikkused; jala alaosa helepruun kuni peaaegu valge, ülaosa tumepruun; jala üla- ja pea alaosa kaetud tiheda valge kirmega.	mets, park	Metsades ja parkides, niiskemates kohtades.	Kasvab vanadel laialehistel puudel. Enamik Eesti vähestest leidudest pärineb saarelt; üks leid on teada ka künnapuult.		Valge kirmega viljakohad on ka liigil Chaenotheca xyloxena, kuid temal on need säravmusta (nähtav alaosas) jalaga, pikad (0,9-1,6 mm) ja sihvakad. See liik kasvab vaid puudel. Kerge valge kirme võib esineda ka liigi Chaenotheca trichialis viljakohadel, mis aga on samuti säravmusta jalaga; lisaks on sellel liigil hästi arenenud, teraline kuni soomusjas, rohekashall tallus.	Üksikutes kohtades Ida- ja Lõuna-Eestis.	puuduvad
Samblikud	hariilik kitsesamblik	Flavoparmelia caperata	II kat	Ohustatud	Tallus lehtjas, kuni 20 cm läbimõõdus, hele, kollakasroheline või -hall, keskosas kortsuline; hõlmad laiad, ümaruunud, tõusvate servadega; võivad esineda näsajad isiidid ja kraaterjad soraalid; alakülg must, servaosas pruun.	mets	Kasvab epifüüdina metsades ja ka avatumates kasvukohtades.	Esineb peamiselt lehtpuudel, seejuures on mitu leidu kaselt; harva okaspuudel.			Vähestes kohtades Eesti erinevates piirkondades.	puuduvad

Samblikud	kääv-neersamblik	<i>Nephroma resupinatum</i>	II kat	Ohustatud	Tallus lehtjas, kuni 10 cm läbimõõdus, pruun; talluse alapool viljas-karvane, väikeste valgete täpikestega; hõlmade servas soomusjad isiidid. Viljakehad hõlmatippude alapool.	mets, niit	Metsades ning ka avatumates kasvukohtades, näiteks parkmetsades ja puisniitudel.	Kasvab peamiselt vanadel lehtpuudel, seejuures sageli sammaldunud puujalamitel, ning sammaldunud kividel. Puulikidest on enim leide tammelt. Paaril korral leitud ka okaspuude jalamilt.		Erineb kõrgist teistest neersamblikest väikeste valgete täpikeste esinemise poolest karvasel alaküljel. Väliselt mõnevõrra sarnasest perekonnast kilpsamblikud (<i>Peltigera</i>) saab neersamblike eristada viljakehade paiknemise järgi hõlmatippude alaküljel (kilpsamblike asuvad viljakehad hõlmatippude ülaküljel).	Kaasaegseid leiukohti vähe. Neersamblikud on määratud vääriselupaikade indikaatoriks perekonna tasemel.	puuduvad
Sammaltaimed	õunjas bartraamia	<i>Bartramia pomiformis</i>	II kat	Ohualdis	Kollakas- või sinakasroheline, kuni 5 cm kõrguse tiheda muruna kasvav tippkupraline sammal. Varred alaosas pruuni risoidvildiga. Lehed kitsad, pikalt ahenevad, kuivalt kähardunud ja laiuvad. Leheservad allapoole käärdunud, tipuosas kahekordsete hammastega. Eoskuper kaldu või rõntsalt, peaaegu kerajas ja peaaegu sile, kuivalt ja avanenult sügavate pikivagudega.	mets, paljak/paljand	Kasvab soometsades niiskel mullal, varjulistel niisketil liivakivipaljanditel.	muld, liivakivipaljand	Väliselt võib sarnaneda Oederi põiksambale (<i>Plagiopus oederianus</i>), millest eristub näsaliste leherakkude poolest. Ka eelistab ta erinevalt põiksamblast lubjaveaseid kasvukohti. Püstlehisest bartraamiast (<i>B. ithyphyllo</i>) eristuvad kuivad taimed laiuvate lehtede ja allapoole käärdunud leheservade poolest. Õunja bartraamia leheservad on kahekordsete hammastega, püstlehisest bartraamia lehed aga ühekordsete hammastega ja selgelt eristunud tupeosaga.	Vähearvukate populatsiooniendena üksikutes piirkondades.	puuduvad	
Sammaltaimed	vesi-tõmptipp	<i>Calliergon megalophyllum</i>	II kat	Ohualdis	Suur kollakasroheline või pruunikas, läikiv, väheharunev vees kasvav sammal. Varred kuni 30-40 cm pikkused. Lehed varrest eemaldunud, ümar-ovaalsed või ümar-südajad, nõgusad, 4-6 mm pikad.	veekogu	Veesammal. Kasvab peamiselt järvede põhjas.		Väliselt sarnaneb harkroodse tõmptipuga (<i>C. richardsonii</i>), kuid on sellest mõõdetelt suurem. Enamasti on vesi-tõmptipu lehed pikemad ja vähem laskuvad ja selgemini piiritletud tiivakutega. Erinevalt harkroodsest tõmptipust vesi-tõmptipu leherood ei harune.	Kagu-Eesti järvedes.	puuduvad	
Sammaltaimed	vesitiivik, allika-	<i>Octodiceras fontanum</i>	II kat	Ohualdis	Tume- või pruunikasroheline kuni 10 cm pikkuste kimpjalt harunevate ja kaherealiselt lehitud pehmete vartega sammal. Lehed kitsad, lineaallantsetjad, järsult aheneva tipuga.	veekogu, kivi, kallas		Kasvab vees kividel, puidul, üleujutatud puujuurtel.	Sarnane meil vaid teiste tiiviku perekonna liikidega, kuid allika-vesitiivikul on lehed kuni 4 mm pikad ja lehe jätke on tupeosast 2-3 korda pikem. Teistel meie tiivikutel on jätke alati lühem.	Lõuna-Eesti.	puuduvad	
Sammaltaimed	põhja-roodik	<i>Palustriella decipiens</i>	II kat	Ohustatud	Püstiste või tõusvate, enam-vähem korrapäraselt sulgjalt harunenud 3-6(10) cm pikkuste, enamasti risoidviltjate vartega tumeroheline sammal. Lehed tugevalt sirpjalts kõverdunud ja ühele poole hoiduvad.	soo	Kasvab lubjarikastes allikalistes kasvukohtades (peamiselt allikasoodes).		Kähär sulgsammal (<i>Ctenidium molluscum</i>) ja sõnajalg-nõorsammal (<i>Cratoneuron filicinum</i>) on sarnased nii väljusest kui kasvukoha eelistustelt. Kähäral sulgsambal puudub leherood ja lehed pole pikivoldilised, sõnajalg-nõorsambal ei ole lehetipp nii tugevalt kõverdunud ja lehed pole pikivoldilised. Kamm-roodikul (<i>P. commutata</i>) on leherakud siledad, kitsad ja pikad (1:6-15).	Ida- ja Lääne-Eesti. Ei ole ilma ikroskoobita liigini määratav.	puuduvad	
Sammaltaimed	sinisammal	<i>Saelania glaucescens</i>	II kat	Ohustatud	Sinaka või hallikasroheline 1-2 (3) cm kõrguse muruna kasvav sammal. Sinisambla vars on harunenud või harkjalt harunenud, kaetud koheva õrna valgestest niidikestest võrgustikuga. Lehepinnal olevad vahajad kõbrukesed annavad lehtedele sinaka tooni.	kallas, joonobjektid		Eelistab teda leitud turbasel pinnasel kraavikaldal ja läbikõrdunud kännul. Kirjanduse andmetel võib sinisammal kasvada lubjarikkal, liivasel või huumusrikkal mullal. Peamiselt teede ääres ja kraavide kallastel.	Eristub hästi oma sinakas-hallika värvi poolest. Segamini võib ajada läikiva piirikuga (<i>Pohlia cruda</i>), kes on sarnast värvi, kuid heledam ja laiem lehega ning kelle eoskuper on suurem ning asetseb kaldu või on rippuv. Sinisambla eoskuper on püsti.	Kolm leiukohta Eesti eri osades.	puuduvad	

Selgrootud	jaanikimalane	Bombus humilis	III kat	Puuduliku andmestikuga	Väike kimalane. Üleni kollakashall, ilma värviliste triipudeta. Rindmik võib olla veidi pruunikam, kui tagakeha. Tagakeha külgedel pole kunagi musti karvu.	niit	Kõrge rohuga õierikkad niidud	Pesa maapinnal, kaetud samblaga	Aprill-august	Põldkimalane, samblakimalane	Andmed puudulikud	puuduvad
Selgrootud	nõmmekimalane	Bombus jonellus	III kat		Rindmiku ees- ja tagaosa ning tagakeha esimene lülil on kollased, tagakeha tipp aga valge. Tagajalgadel asuvad suirakorvikesed on aedkimalasel mustad.	nõmm, mets	Eriti nõmmedel ja metsastel aladel, väldib kultuurmaastikke.	Pesa maa sees (nt endised hiireurud), vahel ka maapinnal.	Aprill-august	Nõmmekimalane. Nõmmekimalane on aedkimalase väiksem teisik, kellel on ümaram ja lühem näokilp ning lühikesed suised. Lisaks on nõmmekimalase tagajalgadel asuvad suirakorvikesed oranžikate karvadega. Võib segi ajada ka urukimalasega, kelle tagakeha tipp on erinevalt nõmmekimalase omast koltunudvalge ning paljudel lülitel tagaservad pruunid. Lisaks on urukimalasel piklik näokilp ja pikad suised. Isane nõmmekimalane sarnaneb emasega, kuid lisaks on pea peal kollased karvad.	Levinud üle-Eesti	puuduvad
Selgrootud	samblakimalane	Bombus muscorum	III kat	Puuduliku andmestikuga	Keskmise suurusega kimalane. Üleni kollakashall, ilma värviliste triipudeta. Rindmik võib olla veidi pruunikam kui tagakeha. Rindmiku külgedel tiiva alustel tumedad karvad. Tagakeha külgedel pole kunagi musti karvu.	niit	Kõrge rohuga õierikkad niisked niidud	Pesa maapinnal, kaetud samblaga	Aprill-august	Põldkimalane, jaanikimalane	Andmed puudulikud	puuduvad
Selgrootud	pikktiib-kimalane	Bombus sporadicus	III kat		Suur kimalane. Rindmiku eesmine ja tagumine osa kollase vöödiga. Tagakeha eesosas on kolme triipi, tagakeha tipp on valge.	mets	Metsaliik	Pesa maapinnal	Aprill-august	Aedkimalane, nõmmekimalane	Andmed puudulikud.	puuduvad
Soontaimed	gallia tarn	Carex ligerica	II kat	Äärmiselt ohustatud	Lehed 1-2 mm laiad. Lehetupe kileja osa ülaseriv tumekollaselt värvunud. Õisik 1-4 cm pikkune. Põisiku katteleht punakaspruun, põisikuga umbes ühepikkune. Põisik 3,5-4 mm pikk, kollakaspruun. Kõrgus 10-30 cm.	nõmm	Liivikutel.		juuni, juuli		Viidumäel.	puuduvad
Soontaimed	rabaluga	Juncus stygius	II kat	Ohustatud	Varred lehistunud, õisik tipmine. Varre tipus ainult üks väike (väheseõeline) õisik, mis koosneb ühest, harvemini 2 või 3 osaõisikust. Varred ja lehed peenikesed, niitjad. Õiekattelehed õlgkollased, keskosas sageli punakad. Vilil on kupar, mis on õiekattelehtedest kaks korda pikem, ovaalne, õlgkollane. Kõrgus 10-30 cm.	soo	Rabades ja rabaservadel.		juuli			puuduvad
Soontaimed	jõgi-metsriis	Leersia oryzoides	II kat	Ohualdis	Lehetuped väga karedad, kõrresõlmed valgekarvased. Lehed 6-9 mm laiad, keeleke lühike. Õis on pööris, taime suurust arvestades, on pööris väga väike ja hõre, õitsemisajal enamasti suuremalt jaolt ülemises lehetupes peidus. Pähikud meenutavad riisi pähikuid. Kõrgus 50-100 cm.	veekogu	Veekogude kaldavees.		juuli-september			puuduvad
Soontaimed	väike penikeel	Potamogeton pusillus	III kat	Ohulähedane	Veesisene taim. Vars ruljas. Lehed lühikeselt teritunud ebaselgeks ogatipuks. Lehe keskrood alaküljel eenduv, ilma läbipaistvate õhukambrite ridadeta. Abilehed alla 1 cm pikad, peenekujulised, noorena 2/3 ulatuses toruks kokku kasvanud. Kõrgus 20-50 cm.	rannik, veekogu	Lahesoppides, rannaveekogudes, ojasuudmetes riimvees, harva sisevetes.		juuli, august		Harva läänesaartel, läänerrannikul ja Peipsi rannal, mujal haruldane.	puuduvad